

REPUBLIKA E SHQIPËRISË
KOMISIONERI PËR MBROJTJEN NGA DISKRIMINIMI
KOMISIONERI

Nr. 703/2 Prot.

Tiranë, më 28.05. 2026

V E N D I M

Nr. 143, Datë 28.05. 2026

Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi¹, bazuar në nenin 32, pika 1, gërma “a”, të ligjit nr.10221, datë 04.02.2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, të ndryshuar², mori në shqyrtim ankesën nr. 84, datë 14.04.2026, të paraqitur nga z. K.K , kundër Ministrisë së Arsimit, z. E.T, Sekretar i Përgjithshëm, Zyrës Vendore të Arsimit Durrës (ZVA Durrës), znj. A.Th, Drejtore e ZVA Durrës, Qendrës së Shërbimeve Arsimore (QSHA), në të cilën pretendohet diskriminim për shkak të bindjeve politike.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

K O N S T A T O I:

I. Parashtrimi i fakteve sipas subjektit ankues

Bazuar në ankesën e paraqitur pranë Komisionerit, ankuesi K.K parashtron se, ka fituar me vendim gjykatë shpërblimin për dëmin material, por jo rikthim në vendin e punës. Rikthimi bëhet nëpërmjet portalit “Mësues për Shqipërinë”. Pavarësisht faktit se ka punuar që nga viti 1991 në sistemin arsimor si “Mësues Mjeshtër” në kategorinë e parë, nuk mund të vazhdojë akoma ta ushtrojë profesionin e tij me kontratë provizore.

Është drejtoresha e Zyrës Vendore Arsimore Durrës, zonja A.Th, që e privon nga vendi i punës. Drejtoresha ka shkelur ligjin për mësuesit e arsimit special që lidhet me nxënësit me aftësi ndryshe. Ligji thotë që, mësuesi pas portalit ruan dy vite vendin e punës. Ky është viti i dytë që është zënë vendi i punës. Ligji i dytë që drejtoresha ka bërë shkelje ligjore, konkurim me dosje. Ankuesi informon se, paraqet çdo vit dosjen personale me dokumente provuese mbi dokumentacionin si mësues, ky dokumentacion paraqitet pranë DRAP Durrës dhe pranë Zyrës Vendore Arsimore Durrës.

¹ Në vijim do t'i referohemi me shkurtesën Komisioneri.

² Në vijim do t'i referohemi me shkurtesën LMD.

Përfundimisht ankuesi kërkon nga Komisioneri marrjen e masave për rikthimin e tij në punë.

II. Procedura e ndjekur nga Komisioneri për shqyrtimin e ankesës

Në kuadër të shqyrtimit paraprak, Komisioneri konstatoi se, ankesa kishte mangësi të anës formale, në lidhje me provueshmërinë e shkakut të pretenduar të diskriminimit bindja politike dhe në lidhje me legjitimitimin e subjekteve kundër të cilit është paraqitur ankesa.

Nëpërmjet *e-mail-it* të datës 24.04.2026, Komisioneri kërkoi nga ankuesi, plotësimin e ankesës brenda një afati 5 (pesë) ditor, si më poshtë:

- Informacion në lidhje me bindjet politike dhe shpjegime se si bindjet politike prezumohet se e kanë ekspozuar ankuesin ndaj trajtimit të pretenduar diskriminues, si dhe dokumentacionin i cili provon se ankuesi e mbart shkakun e pretenduar të diskriminimit.
- Shpjegime në lidhje me veprimet dhe mosveprimet/sjelljen e secilit prej subjekteve kundër të cilëve është paraqitur ankesa, të cilat sipas ankuesit e kanë ekspozuar ndaj trajtimit të pretenduar diskriminues.

Ankuesi nuk iu përgjigj kërkesës së Komisionerit për plotësimin e ankesës, sipas *e-mailit* të datës 24.04.2026 dhe nuk e plotësoi ankesën me informacionin e kërkuar brenda afatit 5 (pesë) ditor, si dhe nuk paraqiti ndonjë kërkesë për zgjatjen e afatit të vendosur në dispozicion për plotësimin e ankesës.

Në vijim, nëpërmjet disa *e-maileve*, konkretisht datë 18.05.2026, 19.05.2026, 20.05.2026 dhe 21.05.2026, ankuesi ka depozituar disa sqarime dhe dokumentacion shtesë.

Në datën 25.05.2026, ankuesi ka depozituar pranë protokollit të Zyrës së Komisionerit (administruar me nr.703/1prot) dokumentacion tjetër shtesë.

- Nga shqyrtimi paraprak i ankesës dhe bazuar në nenin 33, pika 4, gërma “ç” të ligjit nr. 10221/2010 *"Për Mbrojtjen nga Diskriminimi"*, të ndryshuar, ku parashikohet se: *"4. Ankesa nuk pranohet nëse: ç)nuk ka informacion të mjaftueshëm për të bërë të mundur një hetim;"* Komisioneri vlerëson se ankesa nuk duhet të pranohet, bazuar në arsyetimin vijues:

Parimi i barazisë para ligjit dhe i mosdiskriminimit, sanksionohet nga Kushtetuta në nenin 18, si një parim i përgjithshëm që përshkon të gjitha të drejtat dhe liritë themelore të njeriut, prandaj ai duhet të gjejë shprehjen e tij në të gjithë legjislacionin shqiptar si dhe të zbatohet nga të gjithë, si nga institucionet edhe nga individët.

Barazia në ligj dhe para ligjit nuk do të thotë që të ketë zgjidhje të njëllojta për individë ose kategori personash që janë në kushte objektivisht të ndryshme. Ky parim presupozon barazinë e individëve që janë në kushte të barabarta dhe vetëm në raste përjashtimore dhe për shkaqe të arsyeshme e

objektive mund të përlligjet trajtimi i ndryshëm i kategorive të caktuara që përfitojnë nga kjo e drejtë (*Vendimet nr. nr. 31 datë 04.10.2021, nr. 27, datë 29.06.2021; nr. 20, datë 20.04.2021; nr. 10, datë 29.02.2016; nr. 48, datë 15.11.2013 të Gjykatës Kushtetuese*).

Kushtetuta e Republikës së Shqipërisë, duke sanksionuar parimin e barazisë para ligjit, nuk i ka dhënë atij kuptimin e një të drejte absolute, sepse ajo ka përcaktuar njëkohësisht edhe kushtet e kufizimit në ushtrimin e kësaj të drejte. Paragrafi i tretë i nenit 18 të Kushtetutës pranon kufizimet e të drejtës për barazi me përmbushjen e disa kushteve të posaçme, pikërisht të përlligjes së arsyeshme dhe objektive. (*Vendimi nr. 19, datë 09.07.2009 i Gjykatës Kushtetuese*). Ky parim kërkon që të gjitha subjektet të trajtohen në mënyrë të njëjtë, por nuk formulon ndalime që të mund të bëhen trajtime të diferencuara kur individët e grupet nuk ndodhen në kushte të njëjta a të ngjashme, apo kur ka justifikim të arsyeshëm e objektiv, duke vendosur një raport të arsyeshëm dhe përpjesëtimor midis mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të arrihet. (*Vendimet nr. 18, datë 29.07.2008 dhe nr.19, datë 09.07.2019 të Gjykatës Kushtetuese*).

Neni 14 i Konventës Evropiane për Drejtat e Njeriut (KEDNJ), ndalon diskriminimin në gëzimin e të drejtave dhe lirive të përcaktuara në të, ndërkohë që Protokolli 12-të i KEDNJ-së, i cili është ratifikuar nga Shqipëria, ndalon diskriminimin në lidhje me “*gëzimin e çdo të drejte të parashtruar nga ligji*” dhe kështu ofron mbrojtje më të madhe se sa neni 14, i cili lidhet vetëm me të drejtat e garantuara nga KEDNJ-ja.

Gjykata Evropiane e të Drejtave të Njeriut (GJEDNJ), në mënyrë të vazhdueshme ka interpretuar se trajtimi i diferencuar është diskriminues nëse ai nuk bazohet në ndonjë justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, domethënë, nëse trajtimi i diferencuar nuk ndjek një qëllim legjitim ose nëse nuk ekziston një marrëdhënie e arsyeshme të proporcionalitetit ndërmjet mjeteve të përdorura dhe qëllimit që synohet të realizohet³.

Sipas GJEDNJ-së, e drejta për të mos u diskriminuar e garantuar nga KEDNJ, gjithashtu çenohet kur pa një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm shtetet dështojnë që të trajtojnë ndryshe personat situata e të cilëve është objektivisht e ndryshme⁴. Referuar jurisprudencës së GJEDNJ-së, diskriminimi i drejtpërdrejtë, edhe pse neni 14 i KEDNJ-së nuk jep një përkufizim të tij, konsiderohet si “*dallim në trajtim i personave në situata të njëjta ose të ngjashme*” dhe “*bazuar në një karakteristikë ose “status” të dallueshëm*”⁵

Ligji Nr. 10 221/2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, i ndryshuar, rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me një listë të hapur shkaqesh, duke sanksionuar në nenin 1, të tij se: “*Ky ligj rregullon zbatimin dhe respektimin e parimit të*

³ Shih: *Molla kundër Greqisë*, Vendim i Dhomës së Madhe, 2018, prg. 135; *Fabián kundër Hungarisë*, Vendim i Dhomës së Madhe 2017, prg. 113; *Abdulaziz, Cabales dhe Balkandali kundër Mbretërisë së Bashkuar*, 1985, prg.72.

⁴ Shih: *Çështja Thlimmenos kundër Greqisë* [GC], nr. 34369/97, prg. 44, GJEDNJ 2000-IV; *Çështja J.D dhe A kundër Mbretërisë së Bashkuar*, nr.32949/17 dhe 34614/17, prg. 84, 24.10. 2019.

⁵ Shih: *Biao kundër Danimarkës, Dhoma e Madhe, datë 14.05.2016, § 89, Carson dhe të Tjerët kundër Mbretërisë së Bashkuar*, Dhoma e Madhe 2010, datë 16.03.2010, prg. 61.

barazisë dhe mosdiskriminimit në lidhje me racën, etninë, ngjyrën, gjuhën, shtetësinë, bindjet politike, fetare ose filozofike, gjendjen ekonomike, arsimore ose shoqërore, gjininë, identitetin gjinor, orientimin seksual, karakteristikat e seksit, jetesën me HIV/AIDS, shtatzëninë, përkatësinë prindërore, përgjegjësinë prindërore, moshën, gjendjen familjare ose martesore, gjendjen civile, vendbanimin, gjendjen shëndetësore, predispozicionet gjenetike, pamjen e jashtme, aftësinë e kufizuar, përkatësinë në një grup të veçantë, ose me çdo shkak tjetër.”

Bazuar në nenin 3, pika 1, të Ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar (LMD), diskriminimi përcaktohet si : “*çdo dallim, përjashtim, kufizim apo preferencë, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji, që ka si qëllim apo pasojë pengesën apo bërjen e pamundur të ushtrimit në të njëjtën mënyrë me të tjerët, të të drejtave e lirive themelore të njohura me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë, me aktet ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë, si dhe me ligjet në fuqi.*”

Sipas LMD, diskriminimi mund të shfaqet në disa forma, ndër të cilat, në formën e “*Diskriminimit i drejtpërdrejtë*”, e cila është ajo formë diskriminimi që ndodh kur një person ose grup personash trajtohen në mënyrë më pak të favorshme sesa një person tjetër, ose një grup tjetër personash në një situatë të njëjtë a të ngjashme, bazuar në cilindo shkak të përmendur në nenin 1 të këtij ligji (neni 3/2) ose në formën e “*Diskriminimit të tërthortë*” e cila është ajo formë diskriminimi që ndodh kur një dispozitë, kriter ose praktikë, e paanshme në dukje, do ta vinte një person ose grup personash në kushte më pak të favorshme për shkaqet e parashtruara në nenin 1 të këtij ligji në raport me një tjetër person ose grup personash, kur ajo dispozitë, kriter a praktikë nuk justifikohet objektivisht nga një synim i ligjshëm, ose kur mjetet e arritjes së këtij synimi ose nuk janë të përshtatshme, ose nuk janë të domosdoshme dhe në përpjesëtim të drejtë me gjendjen që e ka shkaktuar atë (neni 3/7).

Ndërkohë, sipas nenit 6, të LMD, trajtimi i ndryshëm është i përligjur dhe ndalimi i diskriminimit i përshkruar nga ky ligj nuk zbatohet në raste kur ka një qëllim objektivisht të justifikueshëm dhe të përligjur në bazë të Kushtetutës, të marrëveshjeve apo akteve ndërkombëtare të ratifikuara nga Republika e Shqipërisë dhe legjislacioni në fuqi.

Në thelb të diskriminimit, është trajtimi i diferencuar dhe më pak i favorshëm, i shfaqur qoftë në formën e *dallimit, kufizimit, përjashtimit ose preferencës* dhe që ka për bazë një nga shkaqet e mbrojtura nga ligji. Pra, jo çdo diferencë në trajtim apo trajtim më pak i favorshëm gëzon mbrojtje nga ligji. Mbrojtja nga diskriminimi sipas ligjit garantohet vetëm për ato diferenca në trajtim apo trajtime më pak të favorshme që kanë për bazë një nga shkaqet e mbrojtura. Në mungesë të një shkakut të mbrojtur, jo çdo diferencë në trajtim apo trajtim i pafavorshëm konsiderohet diskriminim sipas ligjit. Gjithashtu, jo çdo diferencë në trajtim është diskriminim, por vetëm ato që nuk kanë një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm. Pra, nëse për diferencën në trajtim konstatohet se ka një justifikim objektiv dhe të arsyeshëm, atëherë trajtimi ndryshe është i përligjur dhe nuk është i ndaluar nga ligji. Për të patur një pretendim për diskriminim, duhet domosdoshmërisht që të

identifikohet një shkak, i cili në bazë të ligjit është i ndaluar ose i mbrojtur. Shkaku i diskriminimit përbën një nga elementët thelbësor për të paraqitur një pretendim për diskriminim.

Si rregull, në lidhje me shkakun e pretenduar të diskriminimit, pala ankuese duhet të provojë *në radhë të parë* se, shkakun e pretenduar është një shkak që gëzon mbrojtje sipas ligjit, dhe *në radhë të dytë* duhet të provojë ekzistencën e tij. E njëjta qasje gjen zbatim edhe kur pretendohet se diskriminimi ka ndodhur për më shumë se një shkak.

Në ankesën objekt shqyrtimi konstatohet se pala ankuese ka pretenduar se diskriminohet për shkak të bindjeve politike.

Në referim të nenit 1, të LMD, Komisioneri vlerëson se shkakun e pretenduar nga pala ankuese është një shkak që gëzon mbrojtje nga diskriminimi.

Shkakun e pretenduar të diskriminimit nuk duhet vetëm të konsiderohet si shkak i mbrojtur sipas ligjit, por duhet të provohet se ankuesi e mbart këtë shkak, dhe se detyrimi për të provuar shkakun e pretenduar të diskriminimit i takon palës ankuese.

Komisioneri konstaton se, pala ankuese nuk ka paraqitur shpjegime në lidhje me bindjet politike të pretenduara si shkak diskriminues apo se si bindjet e tij politike prezumohet se kanë ndikuar në sjelljen e pretenduar si diskriminuese. Nga provat e depozituara së bashku me ankesën nga ana e palës ankuese, nuk rezulton asnjë dokument për të provuar shkakun e pretenduar të diskriminimit “bindjet politike”

Komisioneri konstaton se, edhe dokumentacioni i depozituar nga ankuesi pas kalimit të afatit të caktuar për plotësimin e ankesës nga ana e tij, nuk përmban prova të cilat provojnë shkakun e pretenduar nga ana e tij si diskriminues “bindjet politike”. Në këto kushte Komisioneri konstaton se nuk ka informacion të mjaftueshëm për të provuar shkakun e pretenduar të diskriminimit.

Në përfundim të shqyrtimit paraprak të ankesës, bazuar në nenin 33, pika 4, gërma “ç” të ligjit nr. 10221/2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, Komisioneri arrin në përfundimin se, ankesa e paraqitur nga ankuesi K.K nuk mund të pranohet, pasi nuk ka informacion të mjaftueshëm për të bërë të mundur një hetim. Në kushtet kur ankesa nuk përmbush kriteret ligjore, ajo nuk mund t’i nënshtrohet procedurave të mëtejshme të parashikuara në ligj për shqyrtimin e saj.

PËR KËTO ARSYE :

Bazuar në nenin 32/1/a , nenin 33, pika 4, gërma “ç” të ligjit nr.10 221, datë 04.02.2010 “Për Mbrojtjen nga Diskriminimi”, të ndryshuar, Komisioneri për Mbrojtjen nga Diskriminimi,

V E N D O S I :

1. Mospranimin e ankesës Nr. 84 regj., datë 14.04.2026, të paraqitur nga z. K.K, për arsye se nuk përmbushen kushtet ligjore për pranimin e ankesës, të përcaktuara nga ligji nr.10221, datë 04.02.2010 “*Për Mbrojtjen nga Diskriminimi*”, i ndryshuar.
2. Kundër këtij vendimi lejohet ankim në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, brenda 45 ditëve nga marrja dijeni.

KOMISIONER

Genta Tafa (BUNGO)

Shkaku: Bindjet politike
Fusha: Punësim
Lloji i vendimit: Mospranim